

RAKOVINA ŽALÚDKA

Tomáš Šálek

Interná klinika NOÚ, Bratislava

Rakovina žalúdku je stále veľkým medicínskym problémom a vedúcou príčinou úmrtí napriek celosvetovému poklesu v jej incidencii. Výsledky terapie sa zlepšili v Japonsku, Kórei a niektorých západných centrach najmä vďaka skorej detekcii ochorenia. Chirurgia dosahuje výborné výsledky dlhodobého prežívania najmä u skorého karcinómu žalúdku (EGC). Na západe má ale viac než 80 % pacientov v čase stanovenia diagnózy pokročilé ochorenie so zlou prognózou. Cieľom chirurgie je kompletne odstránenie nádoru (UICC-R0 resekcia), čo je jediná dokázaná efektívna terapeutická modalita a najdôležitejší prognostický faktor. Prognóza po chirurgickom zákroku je zlá. Neoadjuvantná chemoterapia je novou možnosťou pri lokálne pokročilom karcinóme žalúdku. Adjuvantná chemoradiácia sa ukazuje prínosou u pacientov so suboptimálnou resekciou. Benefit adjuvantnej chemoterapie je veľmi malý. Neliečená rakovina žalúdku má medián prežívania iba 3 – 4 mesiace, tento sa dá zvýšiť kombinovanou chemoterapiou na 8 – 10 mesiacov so zlepšením kvality života. V súčasnosti neexistuje žiadny štandardný chemoterapeutický režim, ale režimy používajúce cisplatinu a 5-fluorouracil, ako epirubicín/cisplatinu/fluorouracil (ECF) alebo docetaxel/cisplatinu/fluorouracil (DCF) patria medzi najaktívnejšie. Novšie chemoterapeutiká ako irinotekan, oxaliplatin a taxány sa javia ako sľubné a sú skúšané spolu s biopreparátmi v klinických štúdiach.

Kľúčové slová: rakovina žalúdku, epidemiológia, patogenéza, diagnostika, chirurgická terapia, rádioterapia, chemoterapia.

Kľúčové slová MeSH: nádory žalúdku – epidemiológia, diagnostika, terapia; nádory žalúdku – klasifikácia, farmakoterapia, chirurgia.

GASTRIC CANCER

Gastric cancer is still a major health problem and a leading cause of cancer mortality despite a worldwide decline in incidence. Primarily due to early detection of the disease, the results of treatment for gastric cancer have improved in Japan, Korea and several specialized Western centres. Surgery offers excellent long-term survival results for early gastric cancer (EGC). In the Western world, however more than 80 % of patients at diagnosis have an advanced gastric cancer with a poor prognosis. The aim of surgery is the complete removal of the tumour (UICC R0-resection), which is known to be the only proven, effective treatment modality and the most important treatment-related prognostic factor. The prognosis after surgical treatment of gastric cancer remains poor. Neoadjuvant chemotherapy is a rising option in locally advanced gastric cancer. Adjuvant chemoradiation has been shown to be beneficial in gastric cancer patients who have undergone suboptimal surgical resection. The benefits of adjuvant chemotherapy alone seem to be very small. Untreated metastatic gastric cancer is associated with a median survival of only 3 – 4 months, but this can be increased to 8 – 10 months, associated with improved quality of life, with combination chemotherapy. Currently, no standard combination chemotherapy regimen exists, although regimens utilizing both cisplatin and 5-fluorouracil, such as epirubicin/cisplatin/fluorouracil (ECF) or docetaxel/cisplatin/fluorouracil (DCF) are amongst the most active. Newer chemotherapeutic agents, including irinotecan, oxaliplatin and taxanes, show promising activity, and are currently being tested with biologics in clinical trials.

Key words: gastric cancer, epidemiology, pathogenesis, diagnostic, surgery, radiotherapy, chemotherapy.

Key words MeSH: stomach neoplasms – epidemiology, diagnosis, therapy; stomach neoplasms – classification, drug therapy, surgery.

Onkologie, 2007; 1 (2): 51–54

Úvod

V priebehu posledného polstoročia došlo vo vyspelých a neskôr aj v rozvojových krajinách k výraznému, v onkológii doteraz nepozorovanému, poklesu výskytu zhoubných nádorov žalúdku, a to najmä u žien. V určitých krajinách sa zaznamenal v období posledných 70 – 80 rokov pokles výskytu tohto ochorenia až na menej ako 10 % pôvodných počtov. Podľa analýz predstavovali nádory žalúdku počtom približne 670 000 prípadov novozistených ochorení ročne do roku 1980 najčastejšie onkologické ochorenie spolu u mužov i žien. Geografická distribúcia rakoviny žalúdku výrazne varíruje. V roku 2000 sa približne dve tretiny prípadov vyskytovali v rozvojových krajinách, najmä v Latinskej Amerike a Východnej Ázii. Prvé miesto a najvyššie riziko vzniku týchto nádorov si však zachováva Japonsko, ktoré určite nepatrí medzi rozvojové krajinu.

Čo sa týka pohlavia, u mužov je incidencia tohto ochorenia dvojnásobne vyššia ako u žien a to

v krajinách s nízkym i vysokým výskytom (graf 1). Pomerne vysokú incidenciu zaznamenávame vo východnej Európe. Slovensko sa hodnotami incidence a mortality zaraďuje medzi stredo- a západoeurópske štátu. Zhoubné nádory žalúdku sa vyskytujú najmä v populácii starších ľudí. Hodnoty incidence podľa veku javia rýchly rast približne od štvrtej dekády života s vrcholom a stabilizáciou v najvyšších vekových skupinách.

Intestinálny typ karcinómu žalúdku dominuje v rizikových geografických oblastiach (Japonsko, Kórea, Chile...), pričom je dependentný od identifikovaných prekanceróznych stavov (napr. atrofická gastrítida s inkompletnou intestinálnou metapláziou a dyspláziou), je častejšie lokalizovaný v distálnych partiach žalúdku s výskytom v pokročilejšom veku.

Difúzny typ adenokarcinómu žalúdku má pomerne konštantnú incidenciu v rôznych krajinách s približne rovnakým výskytom u mužov a žien. Vzniká bez jednoznačne známych prekurzorov s lo-

kalizáciou v celom žalúdku a s výskytom prevažne v nižšom veku.

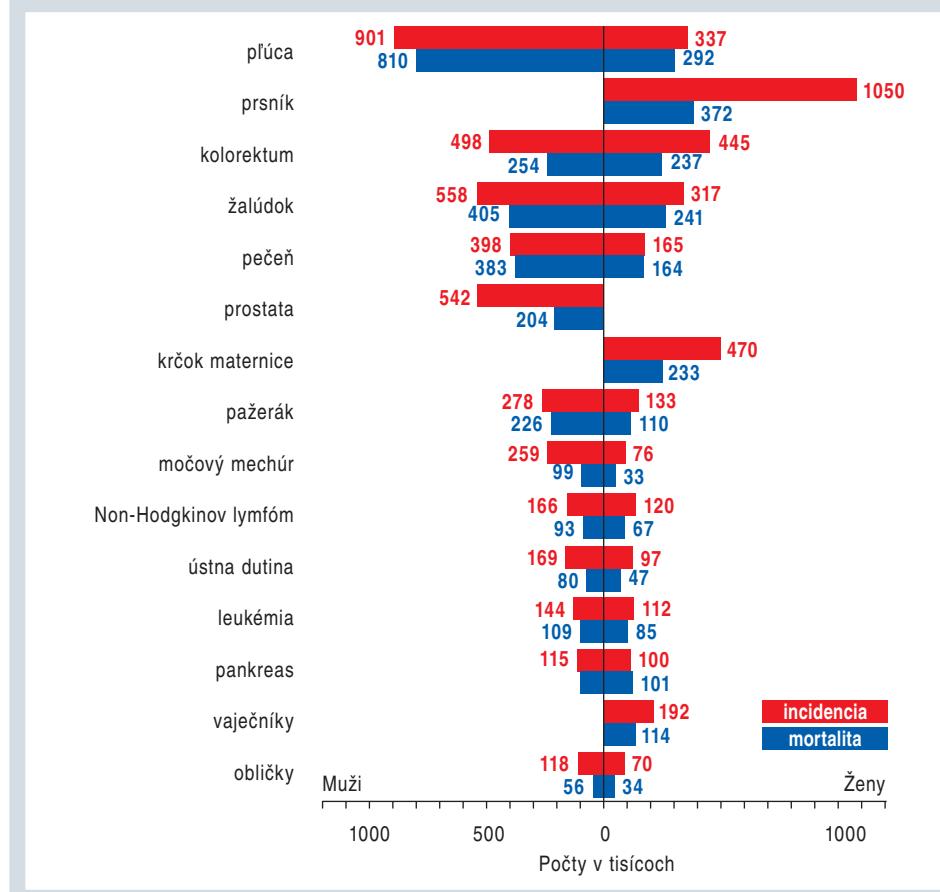
Rozšírené používanie chladničiek v USA a ich neskôr zavedenie v Japonsku koreluje s rozdielnym poklesom nádorov žalúdku v oboch krajinách. Významnú a rozhodujúcu úlohu zloženia stravy určoval aj dramatický pokles počtu adenokarcinómov žalúdku u imigrantov z Japonska, z krajiny s vysokým výskytom, do USA. U Japoncov, ktorí sa narodili v USA sa ich výskyt už prispôsobuje nízkej incidencii tohto ochorenia u obyvateľov USA.

Patogenéza rakoviny žalúdku

Patogenéza rakoviny žalúdku je multifaktoriálna, dôležitú úlohu hrajú environmentálne a genetické faktory.

Z environmentálnych faktorov sa udáva na prvom mieste životospráva a spôsob stravovania (zvýšený príjem solí a nitrózo-zlúčenín). Ochranné faktory sú: ovocie, zelenina, kyselina askorbová,

Graf 1. Incidencia onkologických ochorení vo svete.



Obrázok 1. Gastroskopický obraz sliznice žalúdka.



Obrázok 2. NBI obraz sliznice žalúdka.



alfa-tokoferol, selén, betakarotén, strava bohatá na vlákniny, pričom ochrannou bariérou je aj žalúdočná kyselina. Významným faktorom poklesu intestinálneho typu karcinómu žalúdka je používanie konzervácie potravín zmrazovaním (ktoré postupne vytláča konzerváciu údením a solením), čím sa výrazne redukuje možnosť ich kontaminácie baktériami a hubami.

Baktéria *H. pylori* je v súčasnosti považovaná za dôležitý etiologický faktor v karcinogenéze tak u adenokarcinómu žalúdka, ako i u non-Hodgkinových lymfómov žalúdka. Infekcia *H. pylori* s následnou inflamáciou a tkanivovou regeneráciou smeruje k „intestinálnemu fenotypu“, ktorý je považovaný za prekancerózu vedúcu k intestinálnemu typu karcinómu žalúdka. Z množstva popisovaných mechanizmov karcinogenézy infekcie *H. pylori* sú dôležité jej mutácia tumor suppressorového génu p-53-Rb a reaktivácia telomerázy, ako aj zvýšená expresia ornitín dekarboxylázy, gastrínu a cyklooxygenázy – 2. Dôležitým faktorom je aj stupeň a distribúcia zápalu spôsobeného infekciou *H. pylori*. Hoci vzťah medzi *H. pylori* a karcinómom žalúdka je pomerne jasný, zatiaľ sa nepodarilo jednoznačne identifikovať ostatné kofaktory. Jedinou dobre zdokumentovanou genetickou predispozíciou vedúcou ku vzniku žalúdočného karcinómu je HNPCC (*Hereditary Non*

Polyposis Colorectal Cancer) spôsobený poškodením reparačných génov. Z environmentálnych faktorov sú rizikoví pacienti s výššim príjemom solí, N-nitrozo-zlúčenín (nitritov a nitrátov hľavne v údenej strave), nízkou konzumáciou ovocia a zeleniny, pracovníci s azbestom a žiareniom a veľmi pravdepodobne aj fajčiari.

Diagnostika rakoviny žalúdka

Výrazný rozdiel pozorujeme v prognóze pacienta v závislosti od štadia, v ktorom je ochorenie diagnostikované. Pri pokročilom karcinóme pozorujeme päťročné prežívanie len v 20 % prípadov, u včasného karcinómu sa päťročné prežívanie zlepší až na 95 % pacientov. Tieto dôvody nás vedú k snahe o včasného diagnózu. Neustále sa hľadá vhodný test na aktívne vyhľadávanie ochorenia, ktorý by bol lacný, dobre dostupný a nezaťažoval by pacienta.

Testy typu CEA, CA 72-4, sialy 1, Lewis A, sialy 1 Tn, NCC-ST-A39 sú vo včasných štadiách ochorenia negatívne, a preto sa používajú v následnom sledovaní efektivity liečby. Pri včasnej karcinogenéze pozorujeme zvýšenú aktivitu telomerázy, génovú instabilitu, mutáciu p 53.

V súčasnosti bohužiaľ nemáme žiadny marker, ktorý by spoľahlivo a s nízkymi nákladmi odhalil karcinóm vo včasnom štadiu. Diagnostika sa opiera o klinické prejavy, ktoré pripomínajú vredovú chorobu.

bu duodena. Ochorenie sa najčastejšie prejaví až príznakmi, akými sú chudnutie, slabosť, subfebrilie, bolesti epigastria a krvácanie z tráviacej rúry. Vtedy však ide už o pokročilé štadium.

Prvým vyšetrením v diagnostike je **gastroskopia** (obrázok 1). Tá umožní biopsiu, následne histologické vyšetrenie, ktoré určí presný typ nádoru. Časť neoplázií v žalúdku sa prejaví v podobe rezistentných vredov, preto sa odporúča u každého vredu žalúdka, ktorý sa nezahojí do 8 týždňov od začiatku antiulkusovej liečby alebo je na atypickom mieste, alebo opakovane recidivuje, realizácia gastrokopie. V poslednej dobe sa objavila virtuálna CT gastrografia, zoom endoskopia, čo je nová metóda užitočná najmä v diferenciálnej diagnostike medzi skorým karcinómom žalúdka a gastritídou. **NBI (narrow-band imaging)** je nový progresívny endoskopický systém, ktorý vizualizuje najmä mikroskopické cievy a je schopný identifikovať veľmi skoré lézie žalúdočnej sliznice (obrázok 2).

Najpoužívanejšia klasifikáciou je **TMN klasifikácia**, ktorá spolu s histologickým vyšetrením poskytuje najviac informácií pri rozhodovacom procese o strategii terapie.

1. T parameter hodnotí hĺbkou prieniku tumoru

Pre T klasifikáciu vo včasných štadiách sa považuje za najlepšiu endoskopická ultrasonografia. U pokročilých tumorov, to jest T 3 – 4, je vhodnejšia počítačová tomografia (CT vyšetrenie v oblasti T klasifikácie presnosť 88 – 95 %).

2. N parameter hodnotí postihnutie lymfatických užlín

EUS je opäť najvýhodnejšie vo včasných štádiach, kde dosahuje presnosť pri N0 až 90 %. Pri podozrení na metastázu vzdialenejších užlín používame CT a PET.

3. M parameter hodnotí prítomnosť vzdialených metastáz

Štandardnou metódou v diagnostike metastáz je počítačová tomografia. Pre liezé väčšie ako 1cm má citlivosť až 96 %. Menšie ložiská však často nebývajú identifikované a k najproblematickejším patrí peritoneálny rozsev, ktorý je pomocou CT rozpoznateľný len v 20 %. PET dosahuje väčšiu presnosť ako CT vyšetrenie, avšak ani PET – rovnako ako CT – sa nehodí na posudzovanie peritoneálneho rozsevu. MRI patrí k veľmi citlivým a presným vyšetrovacím metódam, ani táto metóda nie je schopná dostatočne efektívne diagnostikovať postihnutie peritonea. Pre posudzovanie peritoneálneho rozsevu je optimálna *diagnostická laparoskopía*.

Liečba

Kľúčovou liečebnou modalitou karcinómu žalúdka zostáva chirurgický zákrok, ktorý ako jediný poskytuje šancu na vyliečenie pacienta. **Chirurgická liečba** je štandardnou liečbou pre karcinóm žalúdka, či už ako kuratívna alebo paliatívna. Pre včasný karcinóm žalúdka sa odporúčajú operácie zachovávajúce funkciu žalúdka: *proximálna gastrektómia s jejunaálnou interpozíciou*, ak je karcinóm lokalizovaný v proximálnej tretine žalúdka, *gastrektómia zachovávajúca pylorus*, ak je karcinóm lokalizovaný v strednej tretine žalúdka, *distálna gastrektómia s Billroth I rekonštrukciou*, ak je karcinóm lokalizovaný v distálnej tretine, alebo v dvoch distálnych tretinách žalúdka, *totálna gastrektómia s jejunaálnou interpozíciou* pre povrchovo sa šíriaci karcinóm alebo pre multilokulárne karcinómy.

Pokročilý karcinóm žalúdka sa odporúča liečiť *gastrektómiou v kombinácii s disekciou lymfatických užlín*. Chirurgická liečba je štandardnou liečbou pre karcinóm žalúdka, či už ako kuratívna alebo paliatívna. Rádioterapia a chemoterapia sa používajú buď spolu v kombinácii s chirurgickým zákrokom alebo ako paliatívna terapia u pacienta s nereseptabilným ochorením. Prognóza pacientov s karcinómom žalúdka závisí od štadia ochorenia, údaje z posledného desaťročia hovoria len cca o 20 % pacientov s lokalizovaným ochorením v čase stanovenia diagnózy.

Chemoterapía zostáva liečebnou metódou voľne v štádiu diseminácie ochorenia, kedy používame rádioterapiu a chirurgickú terapiu ako paliáciu len za určitých okolností. V posledných desaťročiach sa skúšalo v liečbe karcinómu žalúdka mnoho cytosta-

tických preparátov. Problém efektivity systémovej terapie sa diskutoval najmä v 80. – 90. rokoch, kedy sa vzhľadom na malé percentá dosahovaných liečebných odpovedí a zlé prežívanie liečených pacientov skúšala v klinických štúdiach chemoterapia voči tzv. BSC (Best supportive care – najlepšia podporná stastostlivosť), kde výsledky jasne dokázali význam chemoterapie v liečbe pokročilého karcinómu žalúdka.

5-Fluorouracil zostáva najviac preštudovaným a najčastejšie používaným liekom v chemoterapii karcinómu žalúdka. Dosahovaná liečebná odpoved je cca 20 %. 5-Fluorouracil sa podáva v rámci rozličných liečebných schém ako bolus injekcia 5 dní po sebe v 3 – 4-týždňových intervaloch, bolus injekcia 1 x týždenie alebo ako kontinuálna infúzia. *Orálne fluorované pyrimidíny* ako UFT, S1 a kapecitabin sa učinili rovnako efektívne ako parenterálne podávané preparaty, ale s výhodou miernej toxicity. *Mitomycín C*, protinádorové antibiotikum sa používa v liečbe rakoviny žalúdka už od 70-tych rokov. Efektivita pri pokročilom karcinóme žalúdka sa udáva cca 30 %. Hlavnou toxicitou tohto preparátu je myelotoxicita a riziko hemolytico-uremickeho syndrómu. *Doxorubicín* je antracyklínové antibiotikum s efektivitou cca 17 %. Hlavnou toxicitou je myelosupresia, alopecia a kardiotoxicita kumulatívneho charakteru. *Epidoxorubicín* je antracyklínové antibiotikum s podobným spektrom účinnosti ako doxorubicín, ale s menšou intenzitou vedľajších účinkov. *Cisplatína*, platinová soľ, dosahuje okolo 19 % liečebných odpovedí, a to i u predliečenných pacientov. Hlavnou toxicitou je nauzea, vomitus, nefrotoxicita a periférna neuropatia.

Najväčší význam spomedzi nových liekov pre liečbu rakoviny žalúdka majú taxány – docetaxel a paclitaxel a kaptotekan irinotekan. Docetaxel dosahuje cca 20 – 25 % liečebných odpovedí, najčastejšie sa používa v 3-týždňovej liečebnej schéme. Toxicita je hematologická a neurologická. Paclitaxel dosahuje okolo 20 % liečebných odpovedí a používa sa najmä v 3-hodinovej, resp. 24-hodinovej infúzii, podávanej každé 3 týždne. Toxicický profil je podobný ako pri docetaxele. Irinotekan, blokátor topoizomerázy I., dosahuje v priemere 15 – 20 % liečebných odpovedí, takisto ako cisplátina a taxány dosahuje liečebné odpovede i u predliečenných pacientov. Hlavnými nežiaducimi účinkami tohto preparátu sú myelosupresia a hnačka.

Tak ako pri liečbe iných malignít, je snaha spájať jednotlivé efektívne preparáty do kombinácií i v liečbe rakoviny žalúdka, a to z dôvodu dosiahnutia zvýšenia percenta odpovedajúcich pacientov, predĺženia trvania liečebnej odpovede a dosiahnutia tzv. kompletnej remisie ochorenia (kompletného vymiznutia všetkých príznakov nádorového ochorenia). Spoločným menovateľom kombinácií sú liečebné odpovede v rozmedzí 20 – 50 % a medián prežívania pacientov od 6 do 10 mesiacov pri prijateľnom toxickom profile. Súčasná

metaanalýza ukázala, že kombinačné režimy dosahujú lepšie výsledky v prežití ako 5-FU monoterapia a za najúčinnejšie sa pokladajú kombinácie obsahujúce 5FU, cisplatinu a antracykliny. Inkorporovaním nových liečív, ako sú taxány (docetaxel a paclitaxel) a irinotekan, do liečebných schém v rámci klinického skúšania fázy II, došlo k zvýšeniu počtu dosiahnutých odpovedí. Jeden z najslúbenejších novších preparátov je docetaxel. Výsledky štúdie TAX 325 a SAKK 42/99 stanovili triplet DCF (docetaxel, cisplatin, 5-fluorouracil) ako nový referenčný režim u pokročilého karcinómu žalúdka. DCF jednoznačne znamená krok vpred, avšak celkové prežívanie nepresiahlo 1 rok a značná toxicita uvedenej kombinácie, aj keď s prispením rastového faktora „manažovateľná“, vedú k snahe hľadať ešte efektívnejšie a hlavne tolerovanějšie režimy. Jednou z cest je modifikácia DCF dávkovania (týždňové režimy s priaznivejším toxicím profílom – hlavne menej febrilných neutropenii), ako aj použitie iných platinových derivátov (napr. oxaliplatinu) a fluoropyrimidínových preparátov (predovšetkým perorálne formy ako kapecitabin, S-1, UFT).

Výsledky štúdie REAL-2 porovnávajúcej 4 režimy – ECF, ECX, EOF, EOX – preukázali podobnú efektivitu oxaliplatinu a cisplatiny, ako aj kapecitabínu a kontinuálnej infúzie 5F, čím ponúkajú pohodnejšiu a menej toxickej alternatívu pre pacienta.

Na základe týchto výsledkov sú plánované štúdie skúmajúce tieto nové kombinácie navzájom, ako aj s pridaním nových – tzv. targetových terapeutík, ako sú monoklonálne protilátky, signál transduction inhibitory, antiangiogenézové preparáty a mnohé iné.

Príkladom účinnosti takejto kombinácie je bevacizumab + irinotekan + cisplatin s odpovedou 65 %, historicky zatiaľ najdlhším časom do progresie 8,9 mesiacov a celkovým prežitím 12,3 mesiaca. Iná kombinácia FOLFIRI + cetuximab dosiahla odpoved 56 %, stabilizáciu 44 %.

Napriek kuratívnej resekcií viac ako 50 % pacientov zrecidivuje. V snahe ovplyvniť tento nepriaznivý fakt je **použitie adjuvantnej alebo neoadjuvantnej liečby**. Žiaľ, mnohé klinické štúdie, skúmajúce prínos adjuvantnej chemoterapie boli poddimenzované na dokázanie benefitu v prežívaní a používali zasťarale (malo efektívne) chemoterapeutické režimy. Napriek tomu metaanalýza preukázala malú reducičiu (12 – 18 %) rizika smrti pri použití adjuvantnej liečby v porovnaní s kontrolou bez liečby.

Veľká randomizovaná fáza III, štúdia SWOG 9008/INT 0116 preukázala signifikantný benefit v celkovom prežívaní v prospech adjuvantnej chemozádioterapie v porovnaní so samotnou chirurgickou resekciou u I. B-IV, M0 štadiá (medián celkového prežitia 35 vs. 26 mesiacov pri 6-ročnom sledovaní). Hoci štúdia mala dostatočnú silu na detekciu rozdielov v prežívaní, výsledky sú brané s rezervou, vzhľadom na metodoló-

giu: nedostatky v kontrole chirurgickej procedúry (len 10 % pacientov malo D2 resekciu a až 54 % nemalo ani D1 resekciu), použitie starých rádioterapeútických liečebno-plánovacích modelov, starého chemoterapeútického režimu (bolus 5-FU/leukovorin) a neistý prínos u D2 adekvátnie zresekovaných pacientov. Veľká observačná štúdia z Kórey však v zhode s výsledkami INT 0116 potvrdila benefit adjuvantnej chemoradioterapie po D2 resekcii.

MAGIC štúdia (503 pacientov, ≥II. št.) skúmajúca prínos perioperačnej chemoterapie typu ECF (3 cykly pred a 3 cykly po operácii) preukázala signifikantne

lepšie prežívanie (24 vs. 20 mesiacov, 5-ročné prežitie 36 vs. 23 %) a signifikantne lepšie bezrelapsové prežívanie, ako aj vyššie percento kuratívnych resekcií (79 vs. 69 %) v prospech chemoterapie, a to aj napriek tomu, že až 40 % pacientov pooperačnú časť liečby nebolo schopných absolvovať.

Tieto výsledky podporujú prínos perioperačnej chemoterapie predovšetkým dosiahnutím tzv. down-stagingu (zmenšenie rozsahu nádoru), a tým zlepšením resekability nádoru.

Aktuálne prebiehajúce štúdie skúmajú aktuivitu nových chemoterapeútických režimov (novšie lieko-

vé kombinácie a radiačné techniky) a schém (vrátane neoadjuvantnej stratégie) a ich prínos v skupine adekvátnie zresekovaných pacientov. Na základe súčasných dát sa vidí byť práve kombinácia cytostátik s targetovými liekmi najperspektívnejší spôsob ďalšieho zvyšovania efektivity terapie s priateľným toxickej profilom.

MUDr. Tomáš Šálek

Interná klinika NOÚ, Klenová 1, 833 10 Bratislava
e-mail: tomas.salek@nou.sk

Literatúra

1. Parkin DM, Bray FI, Devessa SS. Cancer burden in the year 2000. The global picture. Eur J Cancer 2001; 37: S4 – S68.
2. Parkin DM, Whelan SL, Ferlay J et al (eds.). Cancer incidence in five continents Vol. VIII. IARC Scientific publications No. 155, Lyon IARC 2002, 781 s.
3. Howson CP, Hiyama T, Wynder EL. The decline of gastric cancer: Epidemiology of an unplanned triumph. Epidemiol Rev 1986; 8: 1 – 27.
4. Lauren P. The two main histological types of gastric carcinoma: An attempt at an histological classification. Acta Pathol Microbiol Immunol Scand. (A), 1965, 64: 31 – 49.
5. Correa P, Chen VW. Gastric cancer. In: Cancer Surveys, Trends in cancer incidence and mortality 1994, 19/20: 55 – 78.
6. Ye W, Held M, Lagergren J et al. Helicobacter pylori infection and gastric atrophy: Risk of adenocarcinoma and squamous – cell carcinoma of the esophagus and adenocarcinoma of gastric cardia. J Natl Cancer Inst., 2004, 96: 388 – 396.
7. Shitaka K, Kiyohara Y, Kubo M et al. A prospective study of dietary salt intake and gastric cancer incidence in a defined Japanese population: The Hisayama study. Int J Cancer 2006; 119: 196 – 201.
8. Nyren O, Blot JW. Helicobacter pylori infection: mainly foe but also friend. J Natl. Cancer Inst 2006, 98: 1431 – 1432.
9. Engel IS, Chow WH, Vaughan TL. Population attributable risk of esophageal and gastric cancer. J Natl Cancer Inst 2003, 95: 1404 – 1413.
10. Abnett CC, Kamangar F, Dawsey SM et al. Tooth loss is associated with increasing risk of gastric non- cardia adenocarcinoma in a cohort of Finnish smokers. Scand J Gastroenterol 2005, 40: 681 – 687.
11. Munoz N, Franceschi S. Epidemiology of gastric cancer and perspectives for prevention. Salud Publ Mex 1997, 39: 318 – 330.
12. Chen F, Ni YC, Zheng KE, Ju SH, Sun J, Ou XL, Xu MH, Zhang H, Marchal G. Spiral CT in gastric carcinoma: comparison with barium study, fiberoptic gastroscopy and histopathology. World J Gastroenterol. 2003 Jul, 9 (7): 1404 – 1408.
13. Inamoto K, Kouzai K, Ueeda T, Marukawa T. CT virtual endoscopy of the stomach: comparison study with gastric fiberscopy. Abdom Imaging. 2005 Jul – Aug, 30 (4): 473 – 479.
14. Kim HJ, Kim AJ, Oh ST, Kim JS, Kim KW, Kim PN, Lee MG, Ha HK. Gastric cancer staging at multi-detector row CT gastrography: comparison of transverse and volumetric CT scanning. Radiology. 2005 Sep, 236 (3): 879 – 885.
15. Kim JH, Park SH, Hong HS, Auh YH. CT gastrography. Abdom Imaging 2005 Sep – Oct, 30 (5): 509 – 517.
16. Kim SK, Kang KW, Lee JS, Kim HK, Chang HJ, Choi JY, Lee JH, Ryu KW, Kim YW, Bae JM. Assessment of lymph node metastases using (18)F-FDG PET in patients with advanced gastric cancer. Eur J Nucl Med Mol Imaging. 2006 Feb, 33 (2): 148 – 55.
17. Lim JS, Yun MJ, Hyung WJ, Park MS, Choi JY, Kim TS, Lee JD, Noh SH, Kim KW. CT and PET in stomach cancer: preoperative staging and monitoring of response to therapy. Radiographics. 2006 Jan – Feb, 26 (1): 143 – 56.
18. Sotiropoulos GC, Kaiser GM, Lang H, Treckmann J, Brokalaki EI, Pottgen C, Gerken G, Paul A, Broelsch CE. Staging laparoscopy in gastric cancer. Eur J Med Res. 2005 Feb 28, 10 (2): 88 – 91.
19. Tsendsuren T, Jun SM, Mian XH. Usefulness of endoscopic ultrasonography in preoperative TNM staging of gastric cancer. World J Gastroenterol. 2006 Jan 7, 12 (1): 43 – 47.
20. Zhong L, Li L, Sun JH, Xu JR. Preoperative diagnosis of gastric cancer using 2-D magnetic resonance imaging with 3-D reconstruction techniques. Chin J Dig Dis. 2005, 6 (4): 159 – 164.
21. Schandi L, Malfertheiner P, Ebert MP. Prevention of gastric Cancer. Dig Dis 2002, 20: 18 – 22.
22. Correa P, Chen V. Gastric cancer. Cancer Surv 1994, 19: 55 – 76.
23. Kodanai Y, Inokuchi K et al. Growth patterns and prognosis in early gastric carcinoma. Cancer 1998, 61: 520 – 528.
24. Cai L, Zheng ZL. Risk factors for gastric cancers. World Journal of Gastroenterology 2003, 9 (2): 172 – 178.
25. Lan J, Xiong YY et al. H. p. infection generated gastric cancer through p53-Rb tumor-suppressor system mutation and telomerase reactivation. World J Gastroenterol 2003, 9 (1): 54 – 58.
26. Murad AM, Santiago FF, Petroianu A et al. Modified therapy with 5-fluorouracil, doxorubicin and methotrexate in advanced gastric cancer. Cancer, 1993, 72: 37.
27. Pyrhonen S, Kuitumen T, Kouri M. A randomized, phase III trial comparing fluorouracil, epoxorubicin and methotrexate (FEMTX) with best supportive care in non-resectable gastric cancer. Ann Oncol. 1992, 3 (suppl 5): 12. Abstract.
28. Wils JA, Klein HO, Wagener DJ et al. Sequential high-dose methotrexate and fluorouracil combined with doxorubicin: a step ahead in the treatment of advanced gastric cancer. A trial of the European Organization for Research and Treatment of Cancer Gastrointestinal Tract Cooperative Group. J Clin Oncol. 1991, 9: 827 – 831.
29. Kelsen D, Atiq O, Saltz L et al. FAMTX (fluorouracil, methotrexate, Adriamycin) is as effective and less toxic than EAP (etoposide, Adriamycin, cisplatin): a random assignment trial in gastric cancer. Proc Ann Meet Am Soc Clin Oncol. 1991, 10: 137. Abstract.
30. Webb A, Cunningham D, Scarffe JH et al. A randomized trial comparing ECF with FAMTX in advanced oesophago-gastric cancer. Ann Oncol. 1996, 7 (suppl): 50.
31. Wilke H, Wils J, Rougier P et al. Preliminary analysis of a randomized phase III trial of FAMTX versus ELP versus cisplatin/FU in advanced gastric cancer (gastric cancer): a trial of the EORTC Gastrointestinal Tract Cancer Cooperative Group and the AIO (Arbeitsgemeinschaft Internistische Onkologie). Proc Ann Meet Am Soc Clin Oncol. 1995, 14: 206. Abstract.
32. Cascinu S, Labianca R, Alessandroni P et al. Intensive weekly chemotherapy for advanced gastric cancer using fluorouracil, cisplatin, epi-doxorubicin, 6S-leucovorin, glutathione, and filgrastim: a report from the Italian Group for the Study of Digestive Tract Cancer. J Clin Oncol. 1997, 15: 3313 – 3319.
33. Kingston DG, Samaranayake G, Ivey CA. The chemistry of Taxol, a clinically useful anticancer agent. J Nat Prod. 1990, 53: 1 – 12.
34. McGuire WP, Rowinsky EK, Rosenshein NB et al. Taxol: a unique antineoplastic agent with significant activity in advanced ovarian epithelial neoplasms. Ann Intern Med. 1989, 111: 273 – 279.
35. Einzig AI, Wiernik PH, Lipsitz S et al. Phase II trial of Taxol in patients with adenocarcinoma of upper gastrointestinal tract (UGIT): the Eastern Cooperative Oncology Group (ECOG) results. Proc Ann Meet Am Soc Clin Oncol. 1993, 12: A566. Abstract.
36. Ajani JA, Ilson DH, Daugherty K et al. Activity of Taxol in patients with squamous cell carcinoma and adenocarcinoma of the esophagus. J Natl Cancer Inst. 1994, 86: 1086 – 1091.
37. Ajani JA, Fairweather J, Dumas P et al. A phase II study of Taxol in patients with advanced untreated gastric carcinoma. Proc Ann Meet Am Soc Clin Oncol. 1997, 16: A933. Abstract.
38. Tamura F, Ohtsu A, Boku N et al. Three-hour infusion of paclitaxel for advanced gastric cancer. Proc Ann Meet Am Soc Clin Oncol. 1997, 16: A1091. Abstract.
39. Sulkes A, Smyth J, Sessa C et al. Docetaxel (Taxotere) in advanced gastric cancer: results of a phase II clinical trial. EORTC Early Clinical Trials Group. Br J Cancer. 1994, 70: 380 – 383.
40. Furue H, Taguchi T. A late phase II study of RP56976 (docetaxel) in advanced or recurrent gastric cancer. Ann Oncol. 1998 (suppl 4), 9: 49. Abstract.
41. Roth AD, Maibach R, Martinelli N et al. Taxotere-cisplatin in advanced gastric carcinoma (Agastric cancer): an active drug combination. Proc Ann Meet Am Soc Clin Oncol. 1998, 17: 283. Abstract.
42. Köhne CH, Thusspatrick P, Catane R et al. A phase II trial of CPT-11 in patients (pts) with advanced gastric carcinoma (Agastic cancer). Ann Oncol. 1998, 9 (suppl 4): 46.
43. Ridwelski K, Gebauer T, Fahlke J, Kroning H, Kettner E, Meyer F et al. Combination chemotherapy with docetaxel and cisplatin for locally advanced and metastatic gastric cancer. Ann Oncol 2001, 12: 47 – 51.
44. Roth AD, Maibach R, Martinelli G, Fazio N, Aapro MS, Pagani O et al. Docetaxel (Taxotere)-cisplatin (TC): an effective drug combination in gastric carcinoma. Swiss Group for Clinical Cancer Research (SAKK), and the European Institute of Oncology (EIO). Ann Oncol 2000, 11: 301 – 306.
45. Therasse P, Arbuck SG, Eisenhauer EA, Wanders J, Kaplan RS, Rubinstein L et al. New guidelines to evaluate the response to treatment in solid tumors. European Organization for Research and Treatment of Cancer, National Cancer Institute of the United States, National Cancer Institute of Canada. J Natl Cancer Inst 2000, 92: 205 – 216.
46. Roth AD, Maibach R, Fazio N, Sessa C, Stupp R, Morant R et al. 5-Fluorouracil as protracted continuous intravenous infusion can be added to full-dose docetaxel (Taxotere)-cisplatin in advanced gastric carcinoma: a phase I-II trial. Ann Oncol 2004, 15: 759 – 764.
47. Eguchi T, Fujii M, Wakabayashi K, Aisaki K, Tsuneda Y, Kochi M et al. Docetaxel plus 5-fluorouracil for terminal gastric cancer patients with peritoneal dissemination. Hepatogastroenterology 2003, 50: 1735 – 1738.
48. Yoshioka T, Sakata Y, Terashima M, Sekikawa K, Gamoh M, Mitachi Y et al. Biweekly administration regimen of docetaxel combined with CPT-11 in patients with inoperable or recurrent gastric cancer. Gastric Cancer 2003, 6: 153 – 158.
49. Mitachi Y, Sakata Y, Ohtsu A, Hyodo I, Katsu K, Saireni M et al. Docetaxel and cisplatin in patients with advanced or recurrent gastric cancer: a multicenter phase I/II study. Gastric Cancer 2002, 5: 160 – 167.
50. Chen LT, Liu TW, Wu CW, Chung TR, Shiah HS, Jan CM et al. A phase I study of weekly docetaxel, 24-hour infusion of high-dose fluorouracil/leucovorin and cisplatin in patients with advanced gastric cancer. Oncology.
51. Shah MA, Ilson D, Ramanathan RK et al. A multicenter phase II study of irinotecan (CPT), cisplatin (CIS), and bevacizumab (BEV) in patients with unresectable or metastatic gastric or gasto-esophageal junction (GEJ) adenocarcinoma. Proc Am Soc Clin Oncol. 2005, 23: 314 s. Abstract 4025.